

ברוך אתה יהוה
אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו
וצונו לעסוק
בדברי תורה.

Barukh Atah Adonai
Eloheinu melekh ha-olam
asher kidshanu b'mitzvotav
v'tzivanu la'asok
b'divrei Torah.

Blessed are You, YHVH,
our God, eternal sovereign, who
sanctifies us in God's connecting
command to busy ourselves
in words of Torah.

Leviticus 11:1-8

Plagues

וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן
לאמר: אדם כי-יהיה בעור-בשרו
שאת או-ספחת או בהרת והיה בעור-
בשרו לנגע צרעת והובא אל-אהרן
הכהן או אל-אחד מבניו הכהנים:

1-2. YHVH spoke to Moshe and Aharon, saying: One who has on the skin of the body a rising swell, rashy scab, or bright discoloration on the skin of the body that is an affliction like *tzora'at*, will be brought to Aharon the *kohen* or to one of his sons, the *kohanim*.

וראה הכהן את-הנגע בעור-הבשר
ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע
עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא
וראהו הכהן וטמא אותו: ואם-בהרת
לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין-
מראה מן-העור ושערה לא-הפך
לבן והסגיר הכהן את-הנגע שבעת
ימים:

3-4. The *kohen* will look at the affliction on the skin of the body. If hair in the affected patch turns white and the affliction is deeper than the skin of the body, it is an affliction of *tzora'at*. When the *kohen* sees it, he will *tamei* the person. But if it is a white discoloration on the skin of the body not appearing deeper than the skin and the hair in it has not turned white, the *kohen* will isolate the afflicted person for seven days.

Someone made an example of?

“Bad” behavior as example...

וראהו הכהן ביום השביעי והנה
הנגע עמד בעינו לא-פשה הנגע
בעור והסגירו הכהן שבעת ימים
שנית: וראה הכהן אותו ביום השביעי
שנית והנה כחה הנגע ולא-פשה
הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת
הוא וכבס בגדיו וטהר:

5-6. The *kohen* will look at it again. If the affliction stands unchanged and has not spread on the skin, the *kohen* will isolate that person for another seven days. On the seventh day the *kohen* again will look: if the affliction faded and has not spread on the skin, the *kohen* will *tahor* the person. It is [just] a rash: after washing those clothes, that person will be *tahor*.

PHYSICAL MANIFESTATION MAKES TIME FOR SPIRITUAL INTROSPECTION

People who are set apart are examining people to set them apart when they feel set apart

TUM'AH as “out of control”

ואם-פשה תפשה המספחת בעור
אחרי הראתו אל-הכהן לטהרתו
ונראה שנית אל-הכהן: וראה הכהן
והנה פשתה המספחת בעור וטמא
הכהן צרעת הוא:

7-8. But if the rash spread on the skin after the person was seen by the *kohen* and pronounced *tahor*, that person again will be seen by the *kohen*. If the *kohen* sees that the rash spread on the skin, the *kohen* will *tamei* that person – it is *tzora'at*.

SHAME OR STIGMA? (or not?)

P	Pshat (פשוט)	<ul style="list-style-type: none"> Torah doesn't say how we “get” <i>tzora'at</i> (this comes ... later) Kohen makes the “decision” – physical or spiritual? Spiritual contagion? TUM'AH NEEDS TO BE ISOLATED FOR COMMUNITY SAKE? 	
R	Remez (רמז)	<ul style="list-style-type: none"> Seven days of isolation —> set aside “for” introspection? spiritual Separation from community. Both isolation and “these people” looking at me – both individual and communal 	
D	Drash (דרש)	<ul style="list-style-type: none"> Ew. Don't want to read this – must read this. Physical revulsion. Imperfection inherent in the human experience (illness, etc.) Compassionate – time to isolate, consider; time off from work Question: What did we do to “deserve” this? 	Being PEERED AT – invasive, or keying up personal introspection?
S	Sod (סוד)	<ul style="list-style-type: none"> Other than “YHVH spoke...” – God seems absent here Maybe this actually isn't spiritual: it just *is* – Kohen as expert, something to structure 	

WHY IS THIS HERE? WHAT IS THIS? WHY NOW?

Rashi, Lev. 11:2

אל אהרן וגו'. גזרת הכתוב היא שאין טמאת נגעים וטהרתן אלא על פי כהן:

[Will be brought] to Aharon – It is a scriptural decree that the *tum'ah* of an affliction, and [making] *taharah*, are made only by the pronouncement of the *kohen*.

NAMING IT CHANGES IT
NAMING IT MAKES IT REAL

Ibn Ezra, Lev. 11:2

והובא. ברצונו ושלא ברצונו: הרואה בו אחד מסימנים אלו יכריחונו שיבא:

Will be brought – By one's consent or not, as one who sees one of these signs will force [the afflicted] to go.

COMMUNITARIANISM

Leviticus 11:2

אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור- בשרו לנגע צרעת והובא אל-אהרן הכהן או אל-אחד מבניו הכהנים:

One who has on the skin of the body a rising swell, rashy scab, or bright discoloration on the skin of the body that is an affliction like *tzora'at* will be brought to Aharon the *kohen* or to one of his sons, the *kohanim*.

נגע	<i>nega</i>	נגע ("touch")	affliction	
	<u>Arabic</u>	نَجَع <i>naja3a</i>	cause an effect	
	<u>Aramaic</u>	נגע <i>n'ga</i>	be struck by	
צרעת	<i>tzora'at</i>	צ.ר.ע ("spread")	leprosy(?)	<<humble>>
	<u>Arabic</u>	صَرَغ <i>tsara3a</i>	throw to ground	humiliate
	<u>Aramaic</u>	ערעיתא <i>'arita</i>	wasp/hornet • swarm • accident	

Exodus 11:1

וילאמר יהו"ה אל-משה עוד נגע אחד אביא על-פרעה ועל-מצרים אחרי-כך ושלח אתכם מזה כשליחו כלה גרש יגרש אתכם מזה:

YHVH said to Moses, "I will bring one more **plague** on Pharaoh and on Egypt; after that he will send you out from here. When he sends you out, he will drive you out of here one and all.

Numbers 12:1-14

ותדבר מרים ואהרן במשה על-אדות האשה הכשית אשר לקח... וילאמרו הרק אך-במשה דבר ה' הלא גם-בנו דבר וישמע ה': והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על-פני האדמה: וילאמר ה' פתאם אל-משה ואל-אהרן ואל-מרים צאו שלשתכם אל-אהל מועד ויצאו שלשתם: וירד ה' בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: וילאמר שמעו-נא דברי אם-יהיה נביאכם ה' במראה אליו אתודע בחלום אדבר-בו: לא-כן עבדי משה בכל-ביתי נאמן הוא: פה אל-פה אדבר-בו ומראה ולא בחידות ותמנת יהו"ה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה: ... והעניו סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשילג ויפן אהרן אל-מרים והנה מצרעת: וילאמר אהרן אל-משה בני אדני אל-נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: אל נא תהי פמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו: ויצעק משה אל-ה' לאמר אל נא רפא נא לה:

Miriam and Aharon spoke against Moshe because of the Kushite woman he married.... They said, "Does God speak only by Moshe, and not also by us?" God heard it. The man Moshe was very humble, more than anyone on earth. God suddenly spoke to Moshe, Aharon and Miriam: "You three! Come to the Tent of Witnessing." The[y] came out. God descended in a pillar of cloud to the opening of the Tent, and called Aharon and Miriam. They came forward. God said, "Hear My words. To a prophet of God among you, I make Myself known in a vision and speak to them in a dream. Not so with Moshe My servant, the faithful in all My house. With him I speak mouth to mouth, not in parable but clearly: he beholds the divine image. So why were you unafraid to speak against Moshe My servant?" ... As the cloud turned from the Tent, Miriam had *tzora'at* like snow. Aharon faced to Miriam: she had *tzora'at*. [He] said to Moshe, "My lord, do not lay sin on us, though we acted as fools and sinners. Let her not be as if dead, whose flesh is half consumed exiting the mother's womb. Moshe cried out to God, "*El Na R'fa Na Lah!*"

Leviticus 13:44-46 duplication = emphasis, layering

איש-צָרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא טָמֵא
יִטְמְאוּהוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נֹגְעוֹ:

A person with *tzora'at* **is tamei, is tamei**. The *kohen* will *tamei* them on the head of his affliction.

וְהִצְרוּעַ אֲשֶׁר-בּוֹ הִנֵּגַע בְּגָדָיו יִהְיֶה
פְּרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְּרוּעַ וְעַל-שָׂפָם
יַעֲטֶה וְטָמֵא וְטָמֵא יִקְרָא:

The clothes of the person with *tzora'at* will be torn, the head made *faru'a*, and the upper lip covered. **And the person will call out, Tamei! Tamei!**

כָּל-יְמֵי אֲשֶׁר הִנֵּגַע בּוֹ טָמֵא טָמֵא
הוּא בְּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
מוֹשְׁבּוֹ:

The afflicted person will be *tamei* for all days that [*tzora'at*] is present. Being *tamei*, that person will dwell alone – in a dwelling outside the camp.

פְּרוּעַ	<i>faru'a</i>	פ.ר.ע.	bared, unrestrained • wild • lead
<u>Arabic</u>		فَرَع	<i>fara3a</i> overtop

Rashi, Lev. 13:45

וטמא טמא יקרא. משמיע שְׁהוּא
טמא ויפְרְשוּ מִמֶּנּוּ.

And the person will call out, Tamei! Tamei! – One must proclaim that one is *tamei*, so that people may keep away from them.

Sifra, Tazria 12.2

איש-צָרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא טָמֵא
הַכֹּהֵן - מַלְמַד שְׁטוּמָאֲתוֹ בַּכֹּהֵן. אִין
לִי אֵלָא זֶה בַּלְבַּד, מְנִין לְרִבּוּת שְׁאָר
הַמְנוּגְעִים? ת"ל טמא יטמאנו הכהן

A person with tzora'at is tamei, is tamei. The kohen will tamei them – We learn that one's *tum'ah* is made by a *kohen*. The first *tamei* is for the affliction itself. The [second] is for afflictions via the *kohen*'s [telling].

B.T. Hullin 77b-78a

והתניא אילן שמשיר פירותיו סוקרו
בסיקרא וטוענו באבנים בשלמא
טוענו באבנים כי היכי דניכחוש
חיליה אלא סוקרו בסיקרא אמאי כי
היכי דליחזייה אינשי וליבעי רחמי
עילויה וטמא טמא יקרא צריך
להודיע לרבים ורבים מבקשים עליו
רחמים וכן מי שאירע בו דבר צריך
להודיע לרבים ורבים מבקשים עליו
רחמים

It is taught, if a tree sheds its fruit early, paint it red and load it with stones. [Though it's an idolatrous practice] it is permitted ... so its strength will lessen [because stones weaken the tree during blossoming, reducing the number of blossoms that it needs to nourish]. So why also paint it red? So people would see it and pray for it, as in (Lev. 13:45), "The afflicted person will call out: *Tamei! Tamei!*" – announcing it to the masses, so the masses will pray for mercy on their behalf. So too one to whom any unfortunate matter happens must announce it to the masses, and then the masses can pray for mercy on their behalf.

"A Missing Friend is a Holy Cue"

Isaiah 38:1-5, 9-17

בְּיָמִים הָהֵם חָלָה חֲזַקְיָהוּ לְמוֹת
וַיָּבֹא אֵלָיו יְשַׁעְיָהוּ בֶן אֲמוּץ הַנְּבִיא
וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה צוּ
לְבֵיתְךָ כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תַחְיֶה: וַיֵּשֶׁב
חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל
יְהוָה:

In those days [King] Hezekiah fell mortally ill. The prophet Isaiah son of Amotz came to him, and said to him, "So says YHVH: command your house [to order your affairs], for you will die and not live." Hezekiah turned his face to the wall and prayed to YHVH.

וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה זָכַר נָא אֶת אֲשֶׁר
הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שְׁלֵם
וְהֵטוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי וַיִּבֶדְךָ חִזְקִיחוּ
בְּכִי גְדוֹל: וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל יִשְׁעִיחוּ
לֵאמֹר: הַלּוֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל חִזְקִיחוּ כֹה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אָבִיךָ שָׁמַעְתִּי
אֶת תְּפִלָּתְךָ רָאִיתִי אֶת דְּמָעֹתֶיךָ הִנְנִי
יוֹסֵף עַל-גְּמִידְךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה:

He said, "Please YHVH, please remember how I walked before You in truth and with a full heart, and did what is good in Your eyes," and Hezekiah wept greatly. Then the word of YHVH came to Isaiah saying, "Go and say to Hezekiah: So said YHVH, God of David your father, I heard your prayer and saw your tears. Behold, I will add fifteen years to your days...."

מִכְתָּב לְחִזְקִיחוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחֻלּוֹ
וַיְחִי מִחֻלּוֹ: אֲנִי אָמַרְתִּי בְּדַמֵּי יָמַי
אֶלְכָה בְּשַׁעְרֵי שְׂאוֹל פְּקַדְתִּי יָתֵר
שְׁנוֹתַי: אָמַרְתִּי לֹא אֶרְאֶה יְהוָה
בְּאֶרֶץ חַיִּים לֹא אֶבִּיט אָדָם עוֹד עִם
יוֹשְׁבֵי חַדְל: דוֹרֵי נֶסֶע וְנִגְלָה מִנִּי
כְּאֶהָל רְעִי קִפְדְּתִי כְּאֶרֶג חַיִּי מִדֶּלֶה
יִבְצַעְנִי מִיּוֹם עַד לַיְלָה תִשְׁלִימֵנִי:
שׁוֹיְתִי עַד בֶּקֶר כְּאֶרֶי כֹן יִשְׁבֵר כָּל
עֲצָמוֹתַי מִיּוֹם עַד לַיְלָה תִשְׁלִימֵנִי:
כְּסוֹס עֲגוֹר כֹּן אֲצַפְצַף אֶהְגֶּה כְּיוֹנָה
דְּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם אֲדַנִּי עֲשָׂקָה לִי
עֲרִבְנִי: מָה אֲדַבֵּר וְאָמַר לִי וְהוּא עֹשֶׂה
אֲדַדְּךָ כָּל שְׁנוֹתַי עַל מַר נַפְשִׁי: אֲדַנִּי
עֲלִיָּהֶם יַחֲיוּ וְלִכְלֵ בְּהוֹן חַיִּי רוּחִי
וְתִחַלְמִינִי וְהַחֲיֵנִי: הִנֵּה לְשָׁלוֹם מַר לִי
מִר וְאַתָּה חֲשַׁקְתָּ נַפְשִׁי מִשְׁחַת ....

The writing of Hezekiah king of Judah in his illness and recovery: "I said in the noon of my days, I will go to Sheol's gates, my remaining years counted for me. I said, I will not see YHVH. I will not gaze on YHVH in the land of living. I will not again behold humanity residing in the world. My dwelling is plucked up, taken from me as a shepherd's tent; I rolled up my life like a weaver. God cuts me off from the loom; from day to night You make an end of me. I wait for morning as a lion, even so God breaks all my bones: from day to night You make an end of me. I chirp like a crane or swallow; I moan like a dove; my eyes fail with looking upward. Lord, I am oppressed: be my security. What shall I say? God both spoke to me and did [this]; I will walk softly all my years in my soul's bitterness. Lord, all live by these things, and in all these things is my spirit's life; so will You recover me and make me live. Behold, in peace I had bitterness, but in love for my soul You saved it from destruction."

Gen. Rabbah 65:9

חִזְקִיחוּ אָמַר לוֹ: הַעֲמַדְתָּ אוֹתוֹ עַד
יוֹם מוֹתוֹ, אֲלֵא מֵתוֹךְ שְׂאֵדָם חוֹלָה
וְעוֹמֵד, חוֹלָה וְעוֹמֵד, הוּא עוֹשֶׂה
תְּשׁוּבָה. אָמַר לוֹ הַקֵּב"ה: חִייד! דְּבַר
טוֹב תִּבְעַת, וּמִמֶּךָ אֲנִי מִתְחַלֵּל.

Hezekiah said to [God], "It isn't good for people to enjoy constant good health until they die. This way they'll never think of repentance. But if they fall sick and recover, they'll come to repent their sins." God said to him, "This is a good idea. I'll start with you."

Deut. Rabbah 8:1

גְּדוּלַת הַתְּפִילָה לִפְנֵי הַקֵּב"ה. וְכֹן
חִזְקִיחוּ הַנְּבִיא, בְּשַׁעַת שְׂאֵדָם לוֹ: צוּ
לְבִיתְךָ כִּי מוֹת אֶתָּה, מִיָּד וַיִּסַּב
חִזְקִיחוּ פְּנֵיו אֶל הַקֵּיר. א"ל הַקֵּב"ה:
שָׁמַעְתִּי אֶת תְּפִילָתְךָ וְגו' וְהוֹסַפְתִּי
עַל יְמֵיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה, שְׂכֹן
כְּתִיב: רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם
יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם:

Prayer is paramount before God: so too with Hezekiah the *Prophet*. When God said to him (Isaiah 38:1), "Set your house in order, for you will die," immediately (Isaiah 38:2) "Hezekiah turned his face to the wall." Then God said to him (Isaiah 38:5), "I have heard your prayer ... I will add fifteen years to your days." So it is written (Psalm 145:19), "[God] will fulfill the desire of those who have awe of God / [God] will hear their cries and save them."